

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudkyň Mgr. Gabriely Bašné a Mgr. Michaely Bejčkové v právní věci žalobkyně: **I. L.**, proti žalované: **Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR**, se sídlem Praha 3, Orlická 4/2020, v řízení o žalobě proti rozhodnutí rozhodčího orgánu Všeobecné zdravotní pojišťovny ČR ze dne 8.12.2010, č.j.: 8885, 8886/10/Sm, sp. zn. 7209004099,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přezkoumání rozhodnutí uvedeného v záhlaví tohoto rozsudku, kterým bylo zamítnuto její odvolání proti platebním výměrům VZP ČR, Krajská pobočka pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště Brno-město (dále jen „správní orgán I. stupně“) č. 4241005673 a č. 2141005672 ze dne 24.9.2010, kterými byla žalobkyni uložena povinnost zaplatit podle § 15 odst. 1 zák. č. 592/1992 Sb., o pojistném na zdravotním pojištění ve znění rozhodném (dále jen „zákon o pojistném na zdravotním pojištění“) dlužné pojistné ve výši 58.631,- Kč a dle § 18 odst. 1 zákona o pojistném na zdravotním pojištění penále ve výši 96.419,- Kč.

Žalobkyně v žalobě namítala nedostatečně zjištěný skutkový stav věci. Platební výměry totiž byly vydány za období, po které pracovala v Itálii. Její zaměstnavatel tak měl povinnost za ní požadované zdravotní pojištění uhradit, což doložila listinnými důkazy.

Žalobkyně navrhla soudu, aby jak rozhodnutí žalovaného, tak rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušil.

Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě odmítla žalobní námitky a plně odkázala na odůvodnění žalobou napadených rozhodnutí.

Uvedla, že předmětem řízení byla úhrada dlužného pojistného a penále žalobkyně za období od 12.6.2004 do 20.11.2009. Žalobkyně však ve správním řízení doložila pouze formulář E 301 ze dne 8.6.2010 od Instituto Nazionale di Previdenza Sociale a potvrzení Úřadu práce Brno-město ze dne 22.6.2010. Z předložených listin vyplynulo, že žalobkyně v Itálii byla zaměstnána a pojištěná jen za období od 1.4.2008 do 30.4.2008, od 1.7.2008 do 31.7.2008 a ode dne 11.5.2009 je v evidenci uchazečů o zaměstnání. Žalobkyně tak byla v registru pojištěnců VZP vedena jako osoba bez zdanitelných příjmů se zákonnou povinností odvodu pojistného v období od 6/2004-3/2008, 5/2008-6/2008, 8/2008-4/2009 a v období 5/2009-11/2009 jako uchazeč o zaměstnání. Žalovaná navíc zjistila, že žalobkyně v rozhodném období čerpala zdravotní péči na území ČR, která jí byla uhrazena z Českého systému veřejného zdravotního pojištění, tedy jednala jako pojištěnec VZP.

Žalovaná odmítla obranu žalobkyně, že formulář E 301 neobsahuje pravdivé údaje, neboť žalobkyně vede spor s bývalým zaměstnavatelem v Itálii. Žalovaná totiž zjistila, že žalobkyně požádala Instituto Nazionale di Previdenza Sociale dopisem ze dne 27.7.2009 toliko o provedení kontroly u italských zaměstnavatelů, kteří za ní neodváděli příspěvky na sociální a zdravotní pojištění.

Žalovaná navrhl, aby soud nedůvodnou žalobu zamítl.

Žalobkyně v replice ze dne 25.3.2013 uvedla, že uzavřela manželství s italským občanem, proto mělo být její zdravotní pojištění hrazeno ze zdravotního pojištění manžela. Tvrdila, že ve správním řízení tyto skutečnosti doložila. Upozornila na tzv. princip jednoho pojištění a tzv. Euro-vstřícnosti, jak vyslovil již Ústavní soud ve svém nálezu pod sp. zn. Pl. US 64/04.

Žalovaná ve vyjádření ze dne 27.5.2013 popřela, že by žalobkyně výše uvedené listiny předložila v průběhu správního řízení. Zdůraznila, že se nejedná o doklady o uzavření sňatku žalobkyně, nýbrž o potvrzení o provedení rozluky manželství dne 7.6.2000, což je v Itálii podmínka pro rozvod.

Na základě podané žaloby přezkoumal soud napadené rozhodnutí z hlediska uplatněných žalobních bodů a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, jak soudu ukládá § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní ve znění rozhodném (dále jen „s.ř.s.“).

V souladu s § 51 odst. 1 s.ř.s. soud rozhodl ve věci bez nařízení ústního jednání, neboť žalobkyně s tímto výslovně souhlasila podáním ze dne 25.3.2013 a žalovaná se v soudem stanovené lhůtě k tomuto procesnímu postupu nevyjádřila.

Ze správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti:

Z oznámení o zahájení správního řízení ze dne 24.11.2009 sp. zn. 720900040999, č.j.: OPSK-3/6305/09/M vyplývá, že se žalobkyní bylo dle § 46 zákona č. 5000/2004 Sb., správní řád ve znění rozhodném a dle § 53 odst. 1 zákona o veřejném pojištění zahájeno správní řízení ve věci porušení povinnosti dle § 15 odst. 1 a § 18 odst. 1 zákona o pojistném na zdravotním pojištění. Součástí oznámení bylo vyúčtování pojistného - výpis za období od 1.1.1992 do

25.11.2009, kdy dlužné pojistné bylo vyčísleno částkou 60.791,- Kč a penále ve výši 96.976,- Kč.

Z formuláře E 301 Istituto Nazionale di Previdenza Sociale ze dne 8.6.2010 bylo zjištěno, že evidované doby pojištění žalobkyně v Itálii byly od 1.7.2008 do 31.7.2008 a od 1.4.2008 do 30.4.2008. Z potvrzení Úřadu práce Brno-město ze dne 22.6.2010 má soud za prokázané, že žalobkyně byla vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání ode dne 11.5.2009.

Platebním výměrem č. 4241005673 byla žalobkyni uložena dle § 15 odst. 1 zákona o pojistném na zdravotním pojištění povinnost zaplatit dlužné pojistné ve výši 58.631,- Kč, neboť z vyúčtování pojistného za zdravotní pojištění od 12.6.2004 do 20.11.2009 byl zjištěn nedoplatek v celkové částce 58.631,- Kč. Žalovaná při výpočtu dlužné částky vycházela z žalobkyní dodaného formuláře E 301, který potvrzoval její pojištění v zemi EU pouze za období od 1.4.2008 do 30.4.2008 a od 1.7.2008 do 31.7.2008, dále z potvrzení Úřadu práce Brno-město. S ohledem na tyto listiny bylo pojistné přeúčtováno a výše nedoplatku pojistného snížena. Přílohou k platebnímu rozkazu bylo vyúčtování pojistného na veřejné zdravotní pojištění ze dne 24.9.2010 za období od 12.6.2004 do 20.11.2009, z něž vyplývá, že v rámci vyúčtování pojistného za rok 2008 nebyly započteny platby pojistného za duben a červenec roku 2008, tj. dvě platby à 1.080,- Kč a pojistné bylo počítáno do dne 11.5.2009, tj. do dne zařadování žalobkyně na úřadu práce. Nedoplatek pojistného tak byl nově vyčíslen na částku 58.631,- Kč a penále ve výši 96.419,- Kč.

Platebním výměrem č. 2141005672 byla žalobkyni uložena dle § 18 odst. 1 zákona o pojistném na zdravotním pojištění povinnost zaplatit penále ve výši 96.419,- Kč.

Dne 14.10.2010 žalobkyně podala odvolání proti platebnímu výměru č. 4241005673, neboť nesouhlasila s údaji uvedenými v platebním výměru, když od 11.5.2009 je v evidenci uchazečů o zaměstnání a v rozhodném období tří let pracovala v Itálii na základě řádného pracovního povolení. Pripustila, že italské orgány nesprávně vyznačily na předepsaném formuláři E 301 dobu jejího zaměstnání v rozhodném období, což zdůvodnila tím, že je ve sporu s tehdejší zaměstnavatelem. Zdůraznila, že povinnost platit pojistné za zaměstnance má zaměstnavatel a případné nesplnění této povinnosti nepřechází na zaměstnance. Po dobu evidence uchazeče o zaměstnání na příslušném úřadu práce platí toto pojištění za uchazeče o zaměstnání stát. Dovodila tak, že jí žádný dluh na pojistném nemohl vzniknout. Závěrem konstatovala nesprávně vyhodnocený skutkový stav věci ze strany správního orgánu I. stupně. Žalobkyně s odvoláním předložila listiny, a to její pracovní smlouvy uzavřené s M. C. ze dne 7.3.2003 a s D. M. ze dne 18.4.2008. Upozornění advokáta žalobkyně ze dne 4.5.2007, adresované M. C. na zjednání nápravy ve věci neuskutečněných plateb pojistného. Dále doložila dopis ze dne 27.7.2009, kterým požádala Istituto Nazionale Della Previdenza Sociale v Itálii o zaslání formuláře E 301 s uvedením její pracovní činnosti a příspěvků na sociální a zdravotní pojištění a žádala provedení kontroly u jejích bývalých zaměstnavatelů, kteří za ni neodváděli příspěvky na sociální a zdravotní pojištění.

Žalovaná ve věci rozhodla žalobou napadeným rozhodnutím, které podle § 2 odst. 1 písm. a), § 5 odst. c) zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a podle § 10 zákona o pojistném na zdravotním pojištění odůvodnila tak, že žalobkyně ve správním řízení doložila formulář E 301 a potvrzení Úřadu práce Brno-město ze dne 22.6.2010, což žalobkyni zařadilo v registru pojištěnců VZP jako osobu bez zdanitelných příjmů v období 6/2004-3/2008, 5/2008-6/2008, 8/2008-4/2009. V období od 5/2009-11/2009 byla zařazena jakožto uchazeč o zaměstnání. Dále bylo zjištěno, že žalobkyně v období od 6/2004-11/2009 čerpala

zdravotní péči na území České republiky, která byla hrazena ze zdravotního pojištění. Žalovaná odmítla obranu žalobkyně, že údaje ve formuláři E 301 jsou nesprávné v důsledku sporů mezi žalobkyní a jejími zaměstnavateli v Itálii. Poukázala na to, že žalobkyně spory nevede, pouze po Istituto Nazionale Diprevidenza Sociale požaduje kontrolu u bývalých zaměstnavatelů. Zdůraznila, že žalobkyně nedoložila žádné nové podklady, které by byly pro účely posouzení jejího zařazení v registru pojištěnců VZP rozhodné a měly by vliv na změnu zařazení žalobkyně v registru pojištěnců VZP a s tím související povinnost hradit pojistné na zdravotní pojištění.

Žalobkyně současně se žalobou soudu doložila listiny, kopie sepsané v italském jazyce. Soud zjistil, že většina těchto listin je součástí správního spisu, kromě ofoceně části průkazky žalobkyně „Carta D'identità No AD 4496397“ a listin nazvaných „Certificato di residenza“ ze dne 5.2.2007, ze dne 24.7.2006, ze dne 13.2.2006, ze dne 28.12.2005, ze dne 12.10.2005, ze dne 19.4.2005, ze dne 31.8.2004, ze dne 3.2.2004. Předně soud zdůrazňuje, že listiny žalobkyně soudu předložila bez úředně ověřeného překladu do českého jazyka. Nicméně již z jejich označení je zřejmé, že se jedná o průkaz totožnosti a potvrzení o trvalém pobytu žalobkyně. Jde tak o listiny, které se nevztahují k výkonu zaměstnání žalobkyně v rozhodném období, proto se jimi soud pro nadbytečnost nezabýval.

Dále žalobkyně v příloze k replice ze dne 25.3.2013 soudu předložila dvě listiny, kterými prokazovala své tvrzení o existenci manželství v rozhodné době. Soud ani tyto listiny k důkazu neprovedl pro jejich nadbytečnost a odkazuje na níže uvedené právní posouzení věci.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadená rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu bylo v době rozhodování správního orgánu dle § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“).

Žaloba není důvodná.

Při posouzení věci soud vyšel z následující právní úpravy:

Podle § 15 odst. 1 zákona o pojistném na zdravotním pojištění dlužné pojistné jsou osoby uvedené v předchozích ustanoveních povinny doplatit. Doplatek je splatný na účet té zdravotní pojišťovny, u které byla osoba pojištěna v období, za něž dluží pojistné. Pokud byla osoba pojištěna u několika zdravotních pojišťoven, je doplatek pojistného stanoven poměrně podle doby pojištění u každé zdravotní pojišťovny a je splatný na účet každé takové pojišťovny.

Podle § 3 správního řádu nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.

Žalobkyně v žalobě namítala, že správní orgány nedostatečně zjistily skutkový stav věci, neboť v rozhodném období, za které jí byly vyměřeny nedoplatky pojistného, pracovala v Itálii. V dané věci bylo správní řízení zahájeno oznámením ze dne 24.11.2009 sp. zn. 720900040999, č.j.: OPSK-3/6305/09/M podle § 46 správního řádu a § 53 odst. 1 zákona o veřejném pojištění. Jedná se tedy o řízení z moci úřední, kde zásadně břemeno tvrzení a břemeno důkazní ohledně oprávněnosti uložení zákonné povinnosti leží na správním orgánu.

Přesto i účastníky v takovýchto řízení tíží břemeno důkazní, a to co se týče jejich námitek proti podkladům rozhodnutí, jež shromáždil správní orgán. V dané věci žalobkyně namítala, že nemá povinnost platit pojistné z důvodu výkonu práce v Itálii, což ve správním řízení před správním orgánem I. stupně prokazovala formulářem E 301 Istituto Nazionale di Previdenza Sociale ze dne 8.6.2010 a potvrzením Úřadu práce Brno-město ze dne 22.6.2010. Doloženými listinami se jí podařilo prokázat nesprávnost podkladů správního orgánu I. stupně jen u plateb za období od 1.4.2008 do 30.4.2008 a od 1.7.2008 do 31.7.2008, které byly uhrazeny italskou stranou a dále jí bylo pojistné nově počítáno do dne 11.5.2009, tj. do dne zaevidování žalobkyně na úřadu práce. Tyto skutečnosti se promítly do platebních výměrů, neboť nedoplatek pojistného a penále byly sníženy.

Dále v odvolacím řízení žalobkyně doložila své pracovní smlouvy s dvěma italskými zaměstnavateli ze dne 7.3.2003 a ze dne 18.4.2008, upozornění advokáta žalobkyně ze dne 4.5.2007 a dopis ze dne 27.7.2009. Soud se ztotožnil s hodnocením výše uvedených listin žalovaným, který v žalobou napadeném rozhodnutí uvedl, že se nejedná o podklady, které by měly vliv na zařazení žalobkyně v registru pojištěnců VZP a její povinnost hradit pojistné na zdravotní pojištění. Pracovními smlouvami, které žalobkyně k důkazu předložila, totiž nelze prokázat povinnost zaměstnavatele odvést za ni zdravotní pojistné státu, neboť pracovní smlouva je výrazem pracovně-právního vztahu, tj. vztahu ryze soukromoprávního, založeného mezi zaměstnavatelem a zaměstnankyní. Přičemž vznik povinnosti zaměstnavatele odvést za zaměstnance zdravotní pojistné není dán pouhou existencí vztahu pracovně-právního. Tudíž předložení pracovních smluv není bez dalšího pro posouzení věci rozhodující. Správní orgány tak správně při rozhodování vyšly z formuláře E 301 Istituto Nazionale di Previdenza Sociale ze dne 8.6.2010, z něž vyplynuly řádně evidované doby pojištění žalobkyně v Itálii. Navíc z dopisu žalobkyně Istituto Nazionale di Previdenza Sociale ze dne 27.7.2009 a výzvy advokáta žalobkyně ze dne 4.5.2007 je zřejmé, že si sama žalobkyně byla vědoma toho, že její platby pojistného nejsou řádným způsobem hrazeny. Zároveň žalovaná správně odmítla obranu žalobkyně o nesprávnosti údajů ve formuláři E 301 Istituto Nazionale di Previdenza Sociale v důsledku sporů s jejími zaměstnavateli v Itálii, neboť z žalobkyní předložených listin žádná sporná řízení vedená žalobkyní proti zaměstnavatelům nebyla zjištěna. Jak již soud uvedl výše, na žalobkyni leželo důkazní břemeno k prokázání jejího tvrzení o tom, že podklady rozhodnutí, jež shromáždil správní orgán, nejsou správnými, proto jeho neunesení jde k její tíži. Soud tak shodně se žalovanou dospěl k závěru, že ani těmito listinami žalobkyně neprokázala splnění své povinnosti hradit pojistné na zdravotní pojištění uložené jí platebními výměry.

Soud podotýká, že k nově uplatněné námitce žalobkyně v replice ze dne 25.3.2013, spočívající v tvrzení o jejím manželství s italským občanem, nepřihlédl, neboť již byla vznesena po uplynutí zákonem stanovené lhůty dle § 72 odst. 1 s.ř.s.

Lze tak uzavřít, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem a skutkový stav věci byl zjištěn bez důvodných pochybností, proto soud nedůvodnou žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobkyně nebyla ve věci samé úspěšná, úspěšné žalované však prokazatelné náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí l z e podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více)

vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 31. srpna 2016

JUDr. Eva P e c h o v á, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Válková